

Trăiască 23 August

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 16 (111) AUGUST 1963 — Anul VI (XVI)

DIN ACTIVITATEA CELOR PESTE 325000 MEMBRI U.C.F.

„În anii puterii populare, o dată cu dezvoltarea economiei, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale celor ce muncesc și creșterea bazei materiale a culturii socialiste, educația fizică și mișcarea sportivă au căpătat în țara noastră un tot mai larg caracter de masă.
Uniunea de Cultură Fizică și Sport a devenit o largă organizație obștească, obținînd în activitatea sa o seamă de rezultate pozitive. Un număr din ce în ce mai important de oameni ai muncii, îndeosebi tineri, practică educația fizică și sportul, participă la numeroase competiții sportive cu caracter de masă. Sportul de performanță se dezvoltă continuu, obținînd rezultate de valoare atît în întrecerile sportive interne cît și în cele internaționale".

(Din Salutul C. C. AL P. M. R., CONSILIULUI DE STAT ȘI CONSILIULUI DE MINIȘTRI, adresat Conferinței pe țară a Uniunii de Cultură Fizică și Sport din Republica Populară Romînă)

LA FABRICA TÎRNAVA

Ora 9,30. Pauză pentru gimnastica în producție. Zumzetul sutelor de mașini electrice încetează. O tînără (instructoarea voluntară) se urcă pe un scaun pentru a putea fi văzută de sutele de muncitoare. Toate se ridică, așteptînd o comandă. („Primul exercițiu. Mișcări de brațe și de trunchi. Atenție... Începem! Un, doi, trei, patru...") Exercițiile sînt cunoscute și executate bine. Lucru firesc: la fabrica de confecții Tîrnava din Sighișoara gimnastica în producție a intrat de mult în practica zilnică a întregului personal. De altfel, gimnastica în producție este executată cu regularitate de peste 20.000 de salariați din toate întreprinderile și instituțiile din raionul și orașul Sighișoara.
Gimnastica în producție devine cu fiecare zi nu numai o obișnuință, dar și o necesitate pentru tot mai mulți oameni ai muncii din țara noastră.

Text și foto: ȘTEFAN CIOTLOȘ

SPARTACHIADA

Priviți fotografia de jos. Este un pasionant final al unui cros organizat în cadrul Spartachiadei de vară a tineretului. Cît de îndrăgită a devenit Spartachiada în țara noastră, ne-o spun cifrele. Anual, în spartachiadele de vară și de iarnă participă la întreceri sute și sute de mii de tineri și tinere, cărora li s-au creat condiții minunate pentru a deveni mai puternici, mai sănătoși, practicînd sportul.
Această întrecere sportivă de mase, devenită tradițională, reprezintă și un inepuizabil izvor al sportului nostru de performanță. Tinerii participanți de azi la Spartachiadă pot deveni recordmanii de mîine ai patriei. Spartachiada este poarta spre măiestria sportivă, și această poartă este deschisă astăzi tuturor.

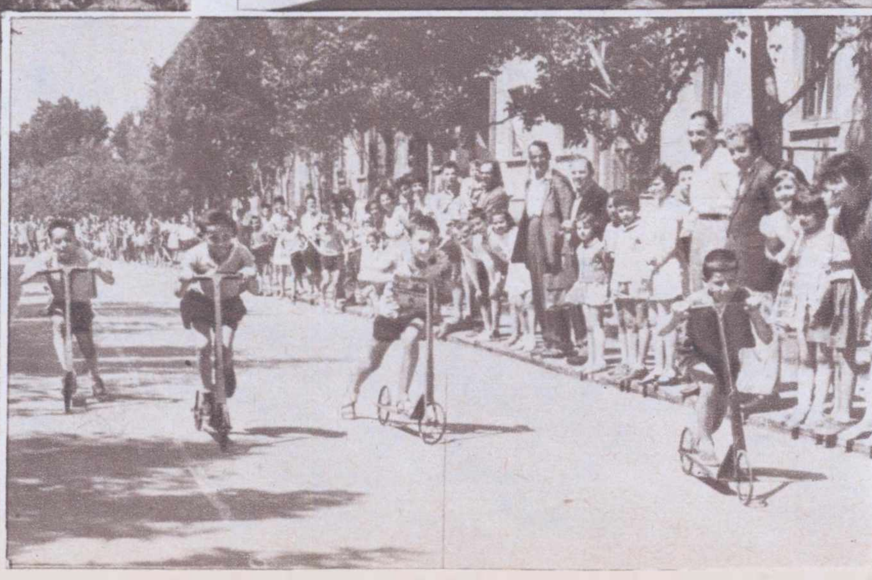

ȘCOLARII

Nouă elevi cu schiful pe lac. Ca și alte mii și
ii de copii, sînt în vacanță. O vacanță fără
iji, plină doar de bucurii. Dar a fost oare
totdeauna așa? Nu dragi școlari. Părinții
ștri vă pot mărturisi că vacanțele lor de pe
emuri — dacă mergeau la școală — nu semă-
au de loc cu ale voastre. Cînd veți reveni din
aberele veseliei", după ce le veți povesti întîm-
ări din zilele vacanței, rugați-i să vă spună
le ceva despre vacanțele lor. Concluzia de la
irșitul discuției să fie pentru voi un îndemn
plus la învățătură.

VIITORII CAMPIONI

Fără îndoială că piciul care conduce în această aprigă întrecere de trotinete își imaginează că este un veritabil campion de ciclism sau poate chiar de motociclism. La această vîrstă fantezia este deosebit de bogată. Și ceea ce este astăzi vis peste ani se poate transforma în realitate. Condiții există din belșug. Parte dintre spectatorii acestei întreceri, cei în vîrstă, știu cu siguranță acest lucru. Realitățile copilăriei fericite de azi au depășit cele mai îndrăznețe visuri ale copilăriei lor.

TURISMUL

ODIHNA ŞI SPORT

Înainte de Eliberare, turismul, preocupare aproape în exclusivitate a cîştigătorilor de bani pe nemuncite, era socotit mai degrabă un mijloc de tratare a plictisului cronic, de care suferea „elita“, decît un sport. Cînd punctele terminus ale excursiilor nu însemnau Monte Carlo sau Nisa, ele gravitau cel mai adesea în jurul cazinourilor de la Sinaia şi Constanţa. Totuşi, erau pe atunci şi adevăraţi turişti: oameni din popor îndrăgostiţi de drumeţie, care însă numai cu mari sacrificii reuşeau să-şi cunoască ţara.

...Au trecut anii. S-au schimbat rînduielile ţării, s-au schimbat oamenii. Parcă şi natura patriei s-a schimbat: e mai frumoasă. Turismul este astăzi la îndemîna fiecărui om al muncii. Ţara întreagă este străbătută în lung şi în lat de grupuri de excursionişti care descoperă noi şi noi frumuseţi naturale, care admiră şi se bucură sincer de măreţele construcţii ale ultimilor ani. Exerciţiul fizic făcut de turişti este reconfortant, recuperează forţele, generează noi energii.

Datorită condiţiilor şi posibilităţilor create tuturor celor ce muncesc, de a cunoaşte frumuseţile patriei şi de a se bucura de ele, turismul devine în zilele noastre un adevărat sport de mase. În acest sens, cifrele sînt edificatoare. Exceptînd numeroasele şi masivele excursii organizate de O.N.T Carpaţi, numai în prima jumătate a acestui an comisiile de turism şi alpinism din cadrul asociaţiilor noastre sportive au organizat peste 16.000 de acţiuni turistice, la care au participat mai mult de 1.600.000 de oameni ai muncii.

Natura patriei noastre oferă iubitorilor de drumeţie privelişti minunate. Se spune că este suficientă o singură excursie pentru ca turismul să devină o pasiune. Şi, într-adevăr, aşa este. Numărul din ce în ce mai mare al excursioniştilor ne-o dovedeşte din plin.

COLECTIVIŞTII DIN RACOVIŢA

Comuna Racoviţa se află pe întinderile pitorescului argeşean, aproape de drumul ce leagă Piteştiul de Cîmpulung. Anul trecut, racoviţenii s-au unit într-o mare familie şi au pornit cu hărnicie să-i ajungă din urmă pe colectiviştii „mai vechi“. Anul acesta, au durat o maternitate pentru scroafe, două grajduri, un pătul dublu, un atelier mecanic. Ba şi-au cumpărat şi un autocamion nou-nouţ. Anul viitor, vor fi milionari.

Hărnicia colectiviştilor racoviţeni am întîlnit-o şi în sport. Aproape fiecare este membru al Uniunii de Cultură Fizică şi Sport.

Ce sport le place mai mult? Ei ştiu să bată mingea şi nădăjduiesc să-şi vadă unsprezecele întorcîndu-se acasă cu bucurie pe faţă şi din alte raioane. De altfel, aşa cum am putut observa, promovarea în campionatul regional nu ar mira pe nimeni: aleargă iute, nu gîfîie, cunosc „alfabetul“ paselor, preluărilor şi trasului la poartă...

Să nu vă închipuiţi însă că în Racoviţa numai jocul cu balonul rotund e în mare cinste. Se joacă volei, se organi-

Concediul, atît de mult așteptat, o dată venit creează... probleme. Unde mergem? La munte sau la mare? Greu de ales. Ambele locuri sînt la fel de atrăgătoare. Pe de o parte, casa de odihnă tupilată undeva în inima munților, potecile care șerpuiesc domol pe sub brazi, minunatul apus de soare ce dă un farmec deosebit văilor și piscurilor. Pe de altă parte, marea cu imensitatea sa de ape care se contopesc undeva departe cu cerul senin, soarele ce se dovedește a fi aici mult mai puternic,

ZILE DE CONCEDIU

nisipul fin al plajei, confortul oferit de noile construcții moderne. Ce alegi? Îți este greu să renunți, fie la una, fie la cealaltă. Pînă la urmă, gustul fiecăruia hotărăște. Cel mai adesea sînt împăcate ambele posibilități. Oricum însă, este foarte greu de spus cine își petrece concediul mai plăcut: cei care și-au ales decorul încîntător și aerul răcoros al munților, sau cei care înoată în apă și soare pe litoral. Vă asigurăm că fiecare va considera că a petrecut cel mai bine.

zează întreceri de atletism, de trîntă, de tir și cîte și mai cîte. Uneori, la aceste multiple întreceri racovițenii sînt gazdele celor din Piscani, Micești, Tițești, Dărmănești ș.a. Cu prilejul acestor duminici sportive se dezvoltă și terenurile sportive. Recenta competiție duminicală i-a stimulat pe racovițeni (ajutați practic de activiști ai consiliului regional U.C.F.S. ca tov. Oțeleanu, Momete, Stoicescu) să-și amenajeze o groapă pentru sărituri, un teren de volei, un sector pentru aruncări etc.

În aceste succese am găsit un sîmbure, acela al tragerii de inimă a președintelui G.A.C. Argeșelul-Racovița (Constantin Costescu), a președintelui consiliului asociației sportive Spicul (Ion Dinică), a tuturor iubitorilor sportului (Constantin Robea, Alexandru Gheorghe, Stelian Miroiu etc. etc.).

H. C.

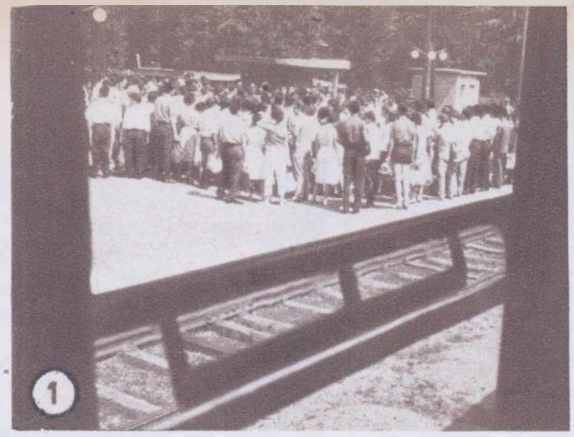

Fotografiile alăturate redau aspecte de la înscrierea în concursuri a celor aproape 500 de sportivi și de la întreceri. Ele sînt, totodată, o mărturie a înțelegerii cu care este privită contribuția adusă la întărirea organismului de practicarea organizată și sistematică a exercițiilor fizice și sportului.

ÎN EXCURSIE

Am însoțit un grup de studenți într-o excursie de o zi la Snagov. Inițiativa aparținea Uniunii asociațiilor studențești din Centrul universitar București. Numai în lunile iulie și august au fost organizate excursii la care au participat peste 2.000 de studenți bucureșteni și din provincie repartizați la practică în Capitală.

① Iată-ne coborîți din tren la Snagov-plajă. Ne-am strîns cu toții în jurul lui Mircea Roșu, student în anul IV la I.C.F., pentru a afla programul zilei. El este conducătorul excursiei. Deci, sportul va fi la loc de cinste.

② După un drum foarte plăcut prin pădure, am sosit la debarcader. Trebuia să traversăm lacul, pentru a ajunge la ștrand. Abia ne-au ajuns vreo trei vaporașe. Iată-ne la destinație. Deși eram cam 150—200 de fete și băieți, ne pierdeam în mulțimea celor veniți la plajă. Priviți fotografia.

③ Rămași în costume de baie, prima noastră grijă a fost „să vedem cum este apa". A cercetat-o fiecare cam cît i-a trebuit ca să se răcorească, apoi, spre satisfacția generală am trecut la îndeplinirea programului sportiv, stabilit, bineînțeles, de studenții de la I.C.F. care erau cu noi. Mai întîi ne-am întrecut la înot. Am început să avem și spectatori. Succesul cel mare l-au repurtat fetele. Priviți-le la start. Aceasta este cea mai tare dintre seriile studentelor. Dacă s-a stabilit vre-un nou record? Nu! A fost însă o veselie...

④ Ca în orice excursie bine organizată, am avut grijă să luăm cu noi și cîteva mingi. După cum puteți vedea, ne-au prins foarte bine. Și nu numai nouă, ci și altor tineri de pe plajă, cu care am jucat volei. Din păcate, tocmai cînd voiam să organizăm un meci între studenți și alți cetățeni, un tovarăș ne-a atras atenția că jocul cu mingea pe plajă este interzis. N-am abandonat însă mingile. Am schimbat doar... terenul. În apă nu există această interdicție. În concluzie, am improvizat un fel de meciuri de polo care ne-au făcut o poftă de mîncare...

⑤ Am luat masa, ne-am odihnit. Pe plajă era un aparat de gimnastică. Hai la el! Este foarte adevărat că ne-am dus mulți acolo. Și băieți și fete. Dar n-am putut face altceva decît să facem haz cu mare poftă unii de alții. Și pentrucă începusem să avem și de această dată... spectatori, onoarea noastră de... gimnaști a fost salvată de „icefiști". Mircea Roșu ne-a făcut chiar o foarte reușită demonstrație (iată-l în fotografie). Unii dintre noi au fost de părere că exercițiile pot fi executate numai dacă ai mușchi puternici. Mircea însă susținea tocmai contrariu: mușchii se fac datorită exercițiilor.

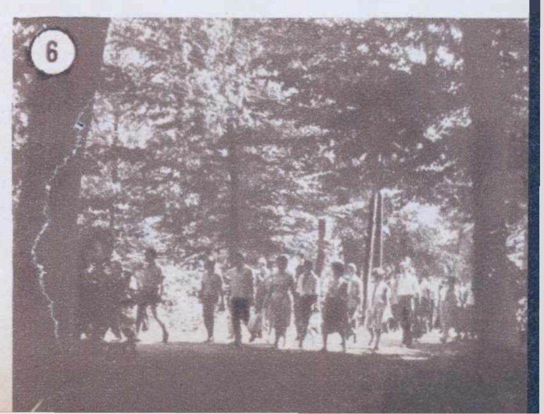
⑥ Nici nu știm cînd s-a făcut seară. Venise timpul de plecare. Am mai zăbovit totuși în jurul unui foc de tabără (nu puteam renunța la nici unul din punctele programului stabilit de dimineață). Apoi am făcut cale întoarsă. Același traseu. Înserarea făcuse parcă mai frumoasă pădurea. Mergeam agale, grupuri, grupuri. Se auzeau cîntece, se făceau glume. Deși mulți dintre noi ne văzuserăm dimineața pentru întîia oară, discutam acum unii cu alții parcă am fi fost prieteni de cînd lumea. Era prietenia trainică ce se leagă în excursii.

PETRE HENT

Foto: TEODOR ROIBU

?ROMISIUNEA LOR...

Maestra sportului LIA MANOLIU și maestrul emerit al sportului IOSIF SÎRBU sînt unii dintre puținii sportivi care au concurat sub trei flăcări olimpice, fiind gata să ia startul și la lumina celei de a patra!

Helsinki — 1952: **Iosif Sîrbu reușește 400 de puncte din 400 posibile, la tir — 40 de focuri, poziție culcat. Locul întîi și medalie de aur. PRIMA MEDALIE OLIMPICĂ DE AUR CUCERITĂ DE UN SPORTIV ROMÎN!**

Opt ani mai tîrziu...

Roma — 1960: **Lia Manoliu aruncă discul imediat în urma Ninei Ponomareva și Tamarei Press. Locul trei și medalie de bronz. PRIMA MEDALIE OLIMPICĂ A ATLETISMULUI ROMÎNESC! Urmează îndată o a doua medalie, de astă dată de aur, medalia maestrei emerite a sportului Iolanda Balaș.**

Este o mîndrie să fii primul. Din cupa acestei mîndrii ori de cîte ori sorbi ești fericit. Ești fericit pentru că îți amintești de munca al cărei rod l-ai cules. L-ai cules pentru că ai știut să te dăruiești și să prețuiești ceea ce ți-a creat poporul ca să învingi.

„Cu gîndul la Tokio simțim și mai mult această mîndrie. Dorim cu ardoare să fim primii sportivi romîni participanți la patru ediții ale Jocurilor Olimpice. (Ne gîndim și la maestrul emerit al sportului Dumitru Pîrvulescu cu care am cunoscut împreună itinerariul Helsinki-Melbourne-Roma). Este un țel de invidiat. Ne vom spori pregătirile pentru ca, în caz de reușită, să adăugăm celei de a patra prezențe a noastre noi medalii olimpice!" — **ne-au declarat cei doi „veterani", pe care anii i-au întinerit, parcă.**

Lia Manoliu și Iosif Sîrbu, deținători ai „tripletei olimpice", nu sînt singurii sportivi romîni ale căror pregătiri și performanțe actuale vizează medalii olimpice la Tokio.

Lia Manoliu și Iosif Sîrbu, ca și toți ceilalți care-și vor trece normele olimpice, sînt de neclintit în hotărîrea lor de a se înapoia din țara Soarelui Răsare cu performanțe care să continue linia ascendentă Helsinki-Melbourne-Roma, curba evoluției progresive a valorii și prestigiului sportului romînesc pe plan mondial.

Fotografia: VASILE BAGEAC

PORTRET BADEA

După galeria de internaţionali pe care am urmărit-o în numerele trecute, iată de astă dată un jucător fără palmares: Alexandru Badea de la Petrolul.

Badea n-a jucat niciodată în echipa naţională. A fost o singură dată rezervă la B. Motivul intercalării portretului Badea în rubrica de faţă este valoarea mereu crescîndă a jucătorului ploieştean, care a marcat o ascensiune meritorie în acest final de sezon.

Foarte bun jucător de club, dintre cei care duc pe umeri greul echipelor în care joacă, Badea a acumulat intens în ultima vreme, impunîndu-se ca un candidat serios la selecţia în lotul naţional. De altfel, Badea, care a trecut prin toate posturile înaintării ploieştene, rodîndu-se ca un jucător complet, poate fi luat în consideraţie pe orice post.

★

Născut în comuna Bilcireşti, regiunea Ploieşti, la 8 martie 1940, Badea a început să joace fotbal în şcoală, la Moreni. Încă de la vîrsta de zece ani a făcut parte din lotul de pitici al echipei Flacăra din Moreni, remarcîndu-se ca un copil plin de nerv şi vitalitate, ale cărui aptitudini tehnice fine începeau să se întrevadă încă de atunci. Pentru perioada „pitică" Badea mulţumeşte antrenorului Csillag, care i-a predat cu multă răbdare abecedarul fotbalistic, treabă pe care o va continua cu aceeaşi perseverenţă antrenorul Cristea Simion, cînd Badea va juca timp de un an, într-o echipă de regiune, G.R.T. Moreni, la vîrsta de 17 ani.

Mereu în progres, Badea revine, firesc, la Flacăra, în categoria B, iar după un an de activitate, la Moreni, sub conducerea antrenorului Unguroiu, trece la Petrolul, unde evoluează şi astăzi.

De cînd joacă la Petrolul, Badea s-a impus ca inter, dar sezonul care s-a încheiat a marcat o nouă creştere a jucătorului ploieştean pe extremă.

Jucător de viteză, cu un start impetuos, Bad fentează cu destulă uşurinţă.

Dacă excelenta partidă a lui Badea în fina Cupei nu este în totul concludentă datorită s biciunii reale a fundaşului gălăţean, cele t jocuri-cheie cu echipele fruntaşe (două cu Stea şi unul cu Dinamo Bucureşti) l-au impus ce conferindu-i şi un titlu de golgeter *sui-gener*

La Badea, tinereţea tehnică şi calităţile de spr ter sînt dublate de o bună orientare tactică. Fost inter a adus pe extremă întreaga sa experien acumulată în mijlocul terenului, unde succesiun şi diversitatea mijloacelor tehnice este mult m mare şi împiedică şablonizări. Iar desele intră ale lui Badea spre mijlocul terenului, care par fi fenomene... atavice, aduc înaintării petrolis elementul surpriză de care are uneori nevo

Alexandru Badea este un jucător de la care pot aştepta noi progrese. Convins de necesitat perfecţionării tehnice continue (exemplul coech pierilor lui, fraţii Munteanu, fiindu-i de ma folos) Badea va învinge, sîntem siguri, indeciz pe care o manifestă uneori şi care lasă impres unei oarecari fragilităţi.

★

Extremul dreapta al cîştigătorilor Cupei fa parte din categoria sportivilor serioşi. Ade convins al unui regim de viaţă organizat şi cu pătat, Badea demonstrează prin constanţă valor legătura directă care există între disciplină performanţă.

Recent, Badea a absolvit cu succes clasa a X a cursului seral. El susţine că se va simţi un jucăt cu adevărat complet abia în momentul în ca va primi diploma de maturitate. E un punct vedere a cărui temeinicie nu o poate contes nimeni.

I. C

MOMENTE DIN ISTORIA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL (IV)

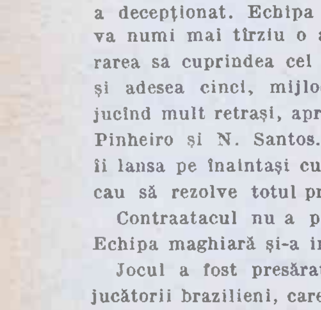
(după „Mir du Foot-bal

UNGARIA, URUGUAY, BRAZILIA ŞI ... R.F.G.

• Meciul cel mai aşteptat al ediţiei de la Berna a fost Ungaria-Brazilia, disputat la 27 iunie. Această întîlnire, pe care unii o considerau o adevărată finală, a decepţionat. Echipa Braziliei devenise ceea ce se va numi mai tîrziu o adeptă a contraatacului. Apărarea sa cuprindea cel puţin patru jucători de cîmp şi adesea cinci, mijlocaşii Brandaozinho şi Bauer jucînd mult retraşi, aproape la nivelul lui D. Santos, Pinheiro şi N. Santos. În mijlocul terenului, Didi îi lansa pe înaintaşi cu pase lungi, iar aceştia încercau să rezolve totul prin dueluri individuale.

Contraatacul nu a putut aduce succesul aşteptat. Echipa maghiară şi-a impus jocul, cîştigînd cu 4—2.

Jocul a fost presărat cu accidente, provocate de jucătorii brazilieni, care nu au putut face faţă valorii ofensive a ungurilor. Arbitrul Ellis i-a eliminat pe Nilton Santos şi Boszik (cel mai bun jucător al ediţiei elveţiene, alături de Schiaffino), dar această măsură nu a calmat spiritele.

BOSZIK (R.P.U.) văzut de NEAGU RĂDULESCU

Trei zile mai tîrziu, ungurii au întîlnit echipa Uruguay-ului, la Lausanne. Temerile că cealaltă echipă sudamericană va provoca noi incidente nu au fost confirmate. Meciul Ungaria-Uruguay „a atins culmile artei fotbalistice". Jucătorii maghiari, deşi obosiţi de pe urma jocului cu Brazilia, au obţinut victoria, după prelungiri, cu scorul de 4—2. Un singur om din echipa uruguaiană a putut să se ridice la nivelul vedetelor maghiare: Juan Schiaffino, vechea noastră cunoştinţă de la Maracana, din anul 1950.

În acelaşi timp, echipa R.F. Germană şi-a deschis şi ea drum spre finală. După înfrîngerea suferită în serii în faţa ungurilor (3—8), ea a izbutit totuşi să se claseze pe locul doi, fapt care i-a permis să joace în sferturile de finală. Echipa R.F. Germane a obţinut victoria în întîlnirea cu Iugoslavia, iar apoi a eliminat Austria în semifinală. Scorul de 6—1 cu care germanii au învins Austria le-a dat de gîndit ungurilor. Contrar celorlalte formaţii, echipa R.F. Germane juca mai bine de la un meci la altul.

La 4 iulie, la Berna, prestigioasa echipă maghiară a suferit prima sa înfrîngere după mulţi ani. S-a crezut la început că echipa R.F. Germane va fi dominată net. Chiar în minutul 8 ungurii conduceau cu 2—0 şi acesta părea să fie un avantaj decisiv. Totuşi, formaţia germană, lipsită oarecum de stil, dar cu multă constanţă şi perseverenţă, a menţinut ritmul şi apoi şi-a impus jocul. În minutul 10 Morlock a redus handicapul, iar după alte 8 minute Rahn a adus egalitatea.

După pauză a început un al doilea... meci. Ungurii au pus stăpînire pe balon şi au dominat în faţa unei echipe germane necruţătoare în apărare şi oricînd gata de contraatac. Un astfel de contraatac s-a produs în minutul 85, cînd Schäffer a trecut de Boszik, a centrat şi Rahn a reluat imparabil.

Comentatorul francez François Thebaud aprecia că „oboseala nervoasă de pe urma întîlnirii cu Brazilia şi mai ales după formidabilul meci cu Uruguay explică — mai raţional decît şutul pretins imparabil al lui Rahn — înfrîngerea echipei maghiare."

Specialiştii străini prezenţi la Berna şi-au dat seama încă de atunci că echipa Ungariei a utilizat dispozitivul lui 4—2—4, cu un mijlocaş defensiv (Zakarias) şi cu celălalt ofensiv (Boszik), care îl susţinea pe centrul retras Hidegkuti. Dar ungurii n-au sistematizat tactica lor.

În ediţia următoare, de la Stockholm, brazil aveau să demonstreze că au lucrat intens as acestei tactici noi, făcînd din ea o formă de l la discreţia tuturor fotbaliştilor.

TRIUMFUL BRAZILIEI ÎN SUEDIA

F.I.F.A. a onorat Suedia, încredinţîndu-i org zarea celei de-a şasea ediţii a Cupei Mondiale. existat şi obiecţiuni: dimensiunile reduse ale i laţiilor, imposibilitatea de a reuni un număr spectatori corespunzător unei competiţii de o menea amploare, interesul redus al suedezilor de tot ceea ce nu este suedez... Dar, în favoarea dezilor pledau antecedentele lor onorabile în mondială, calitatea jucătorilor lor racolaţi de cl rile italiene...

16 echipe naţionale s-au întîlnit în Suedia 8 şi 29 iunie 1958. Pentru acest turneu final a menţinută formula utilizată în Elveţia şi de aceasta ea i-a ajutat pe cei mai buni să triu

★

În Suedia s-a observat foarte repede, chiar d începutul celei de-a şasea ediţii a Cupei Mondial echipa braziliană a reuşit — faţă de ediţia elveţ — să realizeze un echilibru armonios atac-apă graţie unui dispozitiv tactic care va fi consacrat acest moment „1—4—2—4". În faţa portar Gilmar, care i-a succedat lui Castilho, s-au p patru apărători: Djalma Santos, Bellini, De S (apoi Orlando), Nilton Santos. În faţa lor — mijlocaş nominal, şi Didi, inter nominal. În sf patru înaintaşi: Joel (apoi Garrincha), Mazzola (Vava), Didi (apoi Pele), Zagalo.

Modul de funcţionare a acestui dispozitiv, s-a ameliorat de la meci la meci şi modificările

CONTRAST

În fotografia de sus, faimosul portar brazilian Gilmar plonjează sub privirile celor 200.000 de spectatori ai stadionului Maracana. În cea de jos, copiii și juniorii brazilieni luptă din greu cu nisipul plăjii Copacabana, cel mai întins „teren" de fotbal din lume. Într-un amplu reportaj, ziaristul francez François Thébaud arăta adevărata cauză pentru care copiii brazilieni joacă pe nisipul fierbinte și nu pe un teren obișnuit. Nu este vorba de o necesitate practică, determinată de unele considerente pedagogice, ci numai de faptul — citat de F.T. — că „terenurile de fotbal sînt rarisime la Rio și doar marile cluburi — dar nu toate — posedă terenuri... modeste. Maracana este o formă de prestigiu care ascunde lipsa de instalații sportive".
Contrastul Maracana-Copacabana scoate în evidență greutățile pe care trebuie să le învingă „anonimii" pentru a ajunge pe terenul lui Gilmar și Pele.

operate au adus brazilienilor o serie de rezul-
are demonstrează o indiscutabilă progresie:
a (3—0), Anglia (0—0), U.R.S.S. (2—0), Țara
(1—0), Franța (5—2), Suedia (5—2).
ult înainte de semifinala Brazilia-Franța toți
enii străini veniți în Suedia au vorbit cu multă
ție despre echipa braziliană, impresionantă
in organizarea jocului, cît și prin individuali-
forța lui Garrincha și Pele. Un alt subiect de
e a fost ordinea care domnea în cursul antre-
elor Braziliei. Era fanteziilor lui Pimenta
și cea a disciplinei militare cultivate de Zeze
(1954) au cedat locul supleței lui Vicente

finala Brazilia-Suedia, calmul Liedholm a
scorul, profitînd de „tracul" colectiv al bra-
or, care și-au amintit de insuccesele predece-
lor. Timp de un sfert de oră, spectatorii de
unda Stadion s-au întrebat dacă nu cumva
va fi teatrul unei noi surprize, ca Maracana
nkdorf. Dar cînd Vava a valorificat fulgeră-
ă centrări identice ale lui Garrincha, această
ivă a dispărut. După pauză brazilienii au
cris trei goluri, prin Pele, Zagalo și din nou
onferind căpitanului lor, Bellini, dreptul de
statueta de aur pe care au dorit-o atîția ani.
uăzeci și opt de ani după intrarea în compe-
ondială, Brazilia și-a atins scopul, și cele
ri înscrise în ultimele două meciuri arată
a a atins atunci nivelul maxim al posibili-
sale.

A șasea ediție: 1958 — Stockholm

ia — Suedia 5—2 (2—1).
ia: Gilmar — Djalma Santos, Nilton San-
lando, Bellini (căpitan), Zito — Garrincha,
va, Pele, Zagalo.
: Svensson — Bergmark, Axbom — Boer-
Gustafsson, Parling — Hamrin, Gren, Si-
Liedholm (căpitan), Skoglund.
cris: Vava (2), Pele (2) și Zagalo pentru Bra-
edholm și Simonsson pentru Suedia.

(CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR)

DOUĂ MINGI GRELE...

... Și nu numai pentru faptul că strălucesc din pricina noroiului. Sînt grele, pentru că una este a lui Voinescu, iar cealaltă a lui Toma.

Tînărul și talentatul portar Suciu de la Steaua pare foarte încrezător, deși succesiunea este deosebit de dificilă. Predecesorii săi în poarta echipei Steaua au fost doi portari cu faimă...

Dar Suciu este decis să se consacre în poarta echipei sale. Noroiul de pe mingiile „Voinescu" și „Toma" este o dovadă a faptului că Suciu muncește, indiferent de condițiile atmosferice. Se pare, de altfel, că Voinescu, intrevăzind în Suciu un portar de clasă, capabil oricînd să îmbrace tricoul echipei naționale, se ocupă personal de pregătirea lui, supunîndu-l la numeroase încercări.

Sîntem încredințați că laureatul turneului U.E.F.A. 1962 va confirma speranțele care se pun în el.

RECORDMANII SELECȚIONĂRILOR

VICKY MEES (Belgia)

Multă vreme s-a crezut că recordul lui Bernard Voorhoof (care a jucat la București, la 10 iunie 1937: România — Belgia 2—1) va fi inaccesibil. Cariera lui a fost întreruptă de război.

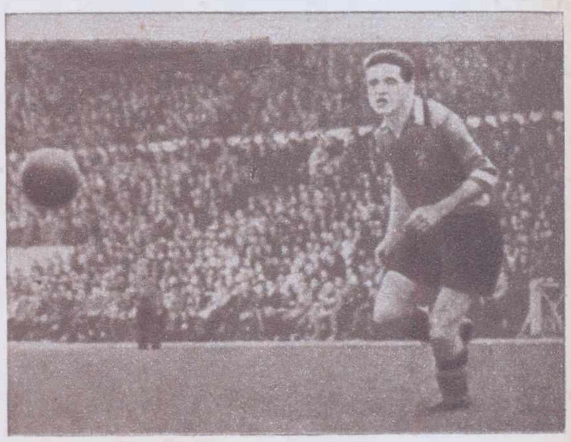
Louis Carré și Jef Mermans, a căror carieră a fost paralelă, au jucat 56 de meciuri consecutive în echipa națională. Raymond Braine, cel mai bun jucător belgian din toate timpurile (de asemenea prezent în 1937 la București) a ajuns și el la 54 de jocuri.

În cele din urmă, Vicky Mees a ridicat recordul Belgiei la 67 de meciuri. Căpitanul lui Antwerp FC a debutat la 2 ianuarie 1949, contra Spaniei, și a jucat ultimul meci în „națională" la 2 octombrie 1960, contra Olandei.

Vicky Mees a început să joace cînd în clubul său se practica încă sistemul 2—3—5. Mees era „mijlocașul centru de atac", cel care orienta și conducea echipa. Cînd a fost selecționat în echipa națională, care practica W.M.-ul, Mees a devenit inter. În ultimul timp, Antwerp FC a trecut la 4—2—4. La 35 de ani, Mees e jucătorul de legătură al echipei. Astfel, Mees a traversat trei sisteme de joc, dar în toate și-a păstrat concepția personală asupra fotbalului. El a fost întotdeauna și rămîne un conducător de joc.

RECORDMANII BELGIEI

1.	Vicky Mees (Antwerp FC)	67
2.	Bernard Voorhoof (Lierse SK)	61
3.	Louis Carré (FC Liégeois)	56
	Joseph Mermans (SC Anderlechtois)	56
5.	Raymond Braine (Beerschot AC)	54
6.	Armand Swartenbroeks (Daring CB)	53
7.	Pol Anoul (FC Liégeois)	48
8.	Rik Coppens (Beerschot AC)	47
9.	Pierre Braine (Beerschot AC)	46
10.	Victor Lemberechts (FC Malinois)	42

ION IONESCU | GOLGETERU

Ion Ionescu a inscris primul gol al campionatului (minutul 5, în jocul cu Steagul Roșu, la București) și ultimul (minutul 90, Rapid — Minerul). Atracția pe care o exercită poarta asupra centrului înaintaș al feroviarilor este un fapt unanim recunoscut, care nu mai implică vreun comentariu.

Dar Ion Ionescu este nu numai golgeterul campionatului, ci și unul dintre cei mai... controversați jucători ai noștri. Registrul aprecierilor la adresa lui este deosebit de întins. La polul pozitiv: „Un fel de Pele". La cel negativ: „un jucător care nu are aproape nimic comun cu fotbalul-asociație".

Desigur că în cei doi poli există o mare doză de exagerare, dar, oricum, controversa rămîne în picioare.

„Pozitivii" își justifică entuziasmul arătînd că Rapidul are cel mai eficace atac, după Steaua și că în acest atac Ionescu reprezintă 40 la sută din golurile inscrise. „Negativii" sînt gata să „contreze", arătînd că din cele 20 de goluri ale lui Ionescu jumătate sînt înscrise din lovituri de la 11 metri sau împotriva apărărilor mult prea generoase ale Minerului și Crișanei.

Reproduc pentru dumneavoastră părerea secretarului federației de fotbal, Ion Alexa drescu, care a condus ani în șir atacul echi Steaua, în perioada ei de glorie: *Ion Iones este un jucător talentat. Excelent drib (aceasta este arma lui cea mai puternic Ionescu protejează bine mingea, este curaj are o mare forță de pătrundere, dar exagerea deseori în jocul individual, ceea ce dezorga zează atacul.*

Ion Ionescu are posibilitatea de a se va rifica în cadrul echipei. Unele din jocur sale („de pildă cel de la Cluj" — **intervi dr. Mircea Luca, prezent la discuție**), *arătat că el știe să îmbine jocul individu cu cel colectiv. Părerea mea este că ceea determină în mare măsură excesele lui dribling este insuficiența preluărilor. Ion nescu nu are o preluare corectă și de ace aproape instinctiv renunță la un „un-d care l-ar obliga să mai preia o dată".*

Iată o apreciere care reprezintă un s judicios, dat unui jucător de talent, dar c face deseori din asta un scop în sine.

Ion Ionescu trebuie să reflecteze seri pentru a-și pune talentul exclusiv în ser ciul echipei.

ÎN FOTOGRAFIE: Sus: Adrian Moraru, Ion Popescu, Const. Rădoi, Ion Moldoveanu, Const. Stolu, Ion Dumitrescu, antrenorul Gorgorin. Jos: Mihai Popa, Jean Oprea, Marin Țoghină, Petre Iorgulescu, Gh. Doldea, Constantin Ion, Gh. Matei și Gh. Pistol (cu mingea). Lipsesc: ing. Const. Duțescu, D-tru Iordache și Vasile Ștefănescu.

ECHIPA COMBINATULUI POLIGRAFIC CASA SCÎNTE

Cîndva, în categoria B, apoi un timp în campionatul orășenesc, echipa de fotbal a Combinatului poligrafic Casa Scînteii activa, în ultima vreme, mai mult decît modest în campionatul raionului 30 Decembrie. Aici au dus-o: indisciplina și neseriozitatea unor jucători, desele descompletări survenite în formație, precum și slaba preocupare din partea conducerii secției de fotbal. Dar, toate acestea au durat pînă la începutul toamnei trecute, cînd Nicolaie Gorgorin, cunoscutul antrenor specializat de-o bună bucată de vreme în instruirea juniorilor fruntași, funcționar al Combinatului, a preluat — în mod voluntar — conducerea antrenamentelor, ajutat de inginerul Constantin Duțescu, fost jucător la C.S.M.S. Iași. Menționăm de asemenea ajutorul dat de tovarășii Gh. Puiu și Vasile Nica, vechi zețari și tot atît de vechi pasionați ai balonului rotund.

Inviorarea s-a produs o dată cu venirea primăverii acestui an, C.P.C.S. devenind, prin muncă și seriozitate, fruntașă a raionului, a promovat în campionatul orășenesc, seri II-a. Adică, acolo unde a mai activat pîn 1958. Și acum cîteva rezultate recente: cu Agronomia (în meci baraj), 1—1 cu Gri Roșie, 2—0 cu Textila, 0—0 cu Medicina Și cîteva evidențieri, și ele recente: meca Petre Iorgulescu, fotograful Gh. Pistol (p rul echipei), zețarul Jean Oprea, mașin Ion Dumitrescu de la secția tiefdruck

Cît privește viitorul, îi urăm echipei tipo filor cît mai mult succes!

(gh. ra

ÎN FOTOGRAFIE:

① Farul, cîştigătoarea campionatului republican de juniori pe anul 1962/63. În picioare, de la stînga la dreapta: antrenorul Gh. Smărăndescu, Ovezea, Stelea, Argeşanu, Stoica, Melenca, Hula. Jos: Olteanu, Cojocaru, Vlad, Dragul, Chinez.

FARUL ■ DIN NOU CAMPIOANĂ DE JUNIORI

Juniorii Farului au repetat succesul de anul trecut, cucerind din nou titlul de campioni republicani.

Cele două titluri consecutive denotă că munca perseverentă depusă pentru creşterea talentelor pune pe primul plan o regiune care nu s-a ilustrat pînă acum în această direcţie.

Victoria juniorilor constănţeni ne bucură. Acolo unde în categoria A activează o echipă în care aportul celorlalte regiuni este substanţial, s-a ridicat o echipă de juniori capabili să învingă echipa lui Dinamo Bucureşti, un club recunoscut prin atenţia pe care o acordă tinerilor.

Dar victoria Farului va fi o voce în pustiu dacă nu va insemna şi o victorie asupra neîncrederii în posibilităţile actualilor juniori de a se consacra în categoria A.

Cu aceste puţine cuvinte, urăm tinerilor învingători în campionatul republican o cît mai grabnică integrare în formaţia de seniori a Farului. Şi pentru că această trecere nu se poate face doar cu bunăvoinţa antrenorilor, aşteptăm de la juniorii Farului să impună acest lucru printr-o afirmare care să nu mai permită controverse.

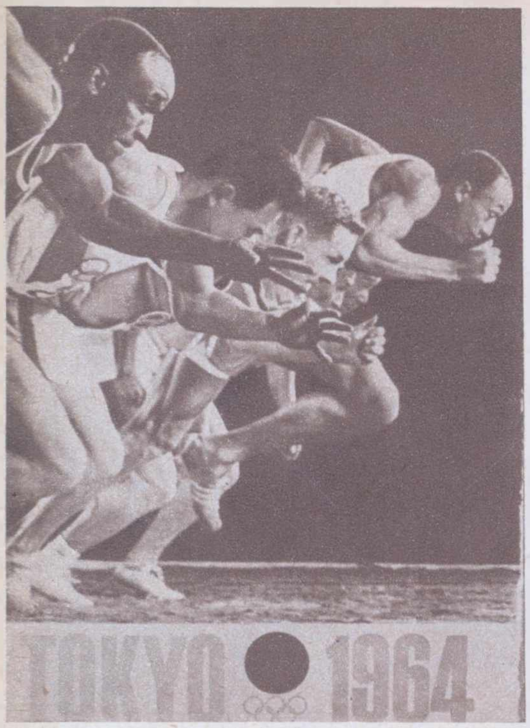

ORADEA: ECHIPA DE FOTBAL ÎNFRĂŢIREA

Campionatul de fotbal al regiunii Crişana, categ. a II-a, a întrunit în cele două serii ale sale 24 de echipe. În seria de nord, Înfrăţirea, echipa asociaţiei sportive cu acelaşi nume, de pe lîngă uzina constructoare de maşini-unelte Înfrăţirea Oradea, a avut o bună comportare, clasîndu-se pe locul III. În retur, de pildă, această echipă a acumulat 19 puncte din 22 posibile, cîştigînd 8 meciuri şi terminînd in celelalte 3 la egalitate.

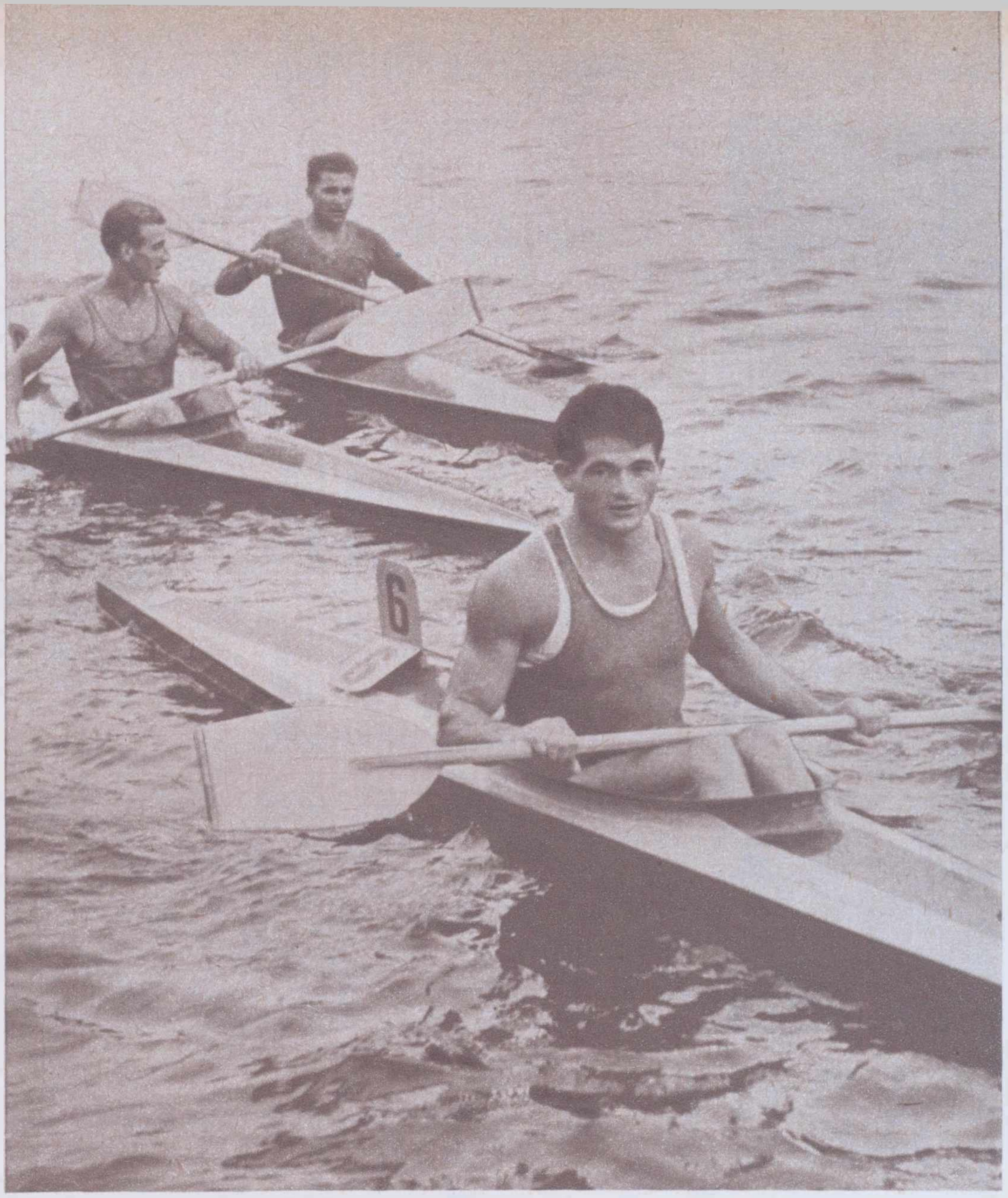
In fotografie, lotul echipei Infrăţirea.

Text şi foto: GHEORGHE LORINCZ

BULETIN OLIMPIC-1963

(XV)

VASILE NICOARĂ, UN POLIATLONIST AL CAIACULUI

Spectatorul ocazional al concursurilor internaţionale de caiac şi canoe de pe Snagov ar fi avut motive serioase să se mire, auzind, în timpul mai multor probe de caiac, încurajarea frenetică „Hai, Nicoară!" — Cine să fie acest Nicoară? s-ar fi întrebat el. Este „decatlonistul padelei" din ţara noastră. Performer despre care s-a vorbit prea puţin, el se află de doi ani pe primul plan al luptei pentru supremaţia mondială. La „europenele" de la Poznan (1961) a cucerit o medalie de argint şi una de bronz, poate cea de a doua mai preţioasă şi mai semnificativă valoric: în memorabila cursă de 500 m, Vernescu (medalia de aur), danezul Hansen (medalia de argint) şi Nicoară şi-au disputat autoritar întîietatea. Dar Nicoară s-a simţit dator să aducă şi mai multe puncte ţării în clasamentul pe echipe. A cucerit medalia de argint la 1.000 m şi a făcut parte din ştafeta noastră, clasată pe locul IV. Un loc II, un loc III şi un loc IV, în două zile de concurs, cu serii pentru calificare în finală! De altfel, rezistenţa sa în regim de concurs a fost evidentă şi în acest sezon, în special la Regata Snagov.

Fără îndoială, un mare talent, al cărui progres a fost rapid, în pofida începutului tîrziu. Dar dragostea sa tîrzie s-a dovedit puternică. În 1957, la 20 de ani, a început să lucreze sub îndrumarea antrenorului Gh. Bălineanu din Galaţi. A urmat stagiul militar şi, la clubul Steaua, munca asiduă pentru marea performanţă sub conducerea lui Nicolae Navasart. După cum am arătat, rezultatele bune n-au întîrziat, iar acum, cu mai mult de un an înaintea Jocurilor Olimpice, Vasile Nicoară este un participant cert la marea încleştare de la Tokio. Pentru el va fi mai puţin greu decît pentru alţii: e bun la toate probele de viteză, ca un decatlonist de valoare.

Nu de mult am stat de vorbă cu el. În prim plan, Campionatele mondiale şi europene din Iugoslavia. Din nou, la Jaice, Nicoară va lua multe starturi: dublu 500 m (cu Haralambie Ivanov), dublu 1.000 m (ibidem), în „4" (cu Artimov, Conţolenco şi acelaşi Ivanov) şi în ştafeta 4 × 500 m, într-o formaţie încă nestabilită la ora scrierii acestor rînduri, dar fără îndoială cea mai puternică din istoria acestui sport la noi în ţară. Va fi, fără îndoială, recordmanul participărilor! Şi, foarte probabil, J.O. îi vor da din nou prilejul stabilirii unui asemenea record.

Fără voie, ne-am abătut de la ceea ce ar fi trebuit să fie esenţialul în rîndurile de faţă: prezentarea lui Vasile Nicoară. Asta, pentru că ne-au „furat" rezultatele sale, ca şi personalitatea sa sportivă. Dar Nicoară merită mai mult decît atît, fiindcă este un om unanim şi pe drept simpatizat. Cine a asistat la concursurile de pe Snagov a putut constata că şi atunci cînd era vorba de echipe tot lui Nicoară i se adresau încurajările şi aplauzele. Nu este numai admiraţia pentru performanţa în sine, pentru felul în care poartă spre victorie culorile pe care le reprezintă, echipele din care face parte, ci şi sentimentul spontan de prietenie al spectatorului (chiar dacă nu-l cunoaşte îndeaproape) faţă de sportivul ale cărui trăsături de caracter sînt evident superioare. E un om care-ţi inspiră încredere de la prima vedere: seriozitatea şi dîrzenia, corectitudinea şi spiritul tovărăşesc, iată calităţi pe care i le poate citi pe faţă oricine. Voinic, modest, foarte tăcut, retras am putea spune, mare iubitor al acordeonului şi banjoului, instrumente pe care le mînuieşte cu o nebănuită dexteritate, Nicoară este un exemplu convingător al importanţei pe care o au calităţile morale în formarea şi dezvoltarea celor fizice.

Discuţia noastră, înfiripată într-un interval sosire-start, la umbră, lîngă mal, într-un loc relativ retras, a ajuns — fatal!, indiscreţia insistentă e apanajul reporterilor — la proiecte sportive şi pronosticuri. Dar şi pentru marii sportivi modestia generează un apanaj, acela al rezervei. N-a vrut să vorbească despre el: va da tot ce poate, în orice probă, va spune antrenorul şi rezultatul nu va face decît să ilustreze în ce măsură s-a pregătit bine. Dar de luptat, va lupta din răsputeri.

Ar mai putea surprinde pe cineva, peste cîteva zile, apariţia îmbucurătorului supratitlu: „Vasile Nicoară, campion mondial şi european în proba de..." Sau chiar „în probele de..."? Este dorinţa noastră.

ÎN FOTOGRAFIE:

Momentul bilanţului din Regata Snagov, pentru Nicoară: 4 locuri I (dublu 500 m şi 1.000 m cu Ivanov, caiac pe 4 1.000 m cu Ivanov, Artimov şi Conţolenco, ştafetă 4 × 500 m) şi un loc II (simplu 500 m, în urma campionului european Vernescu). 10 curse în două zile! Nu se văd pe faţa lui...

Texte şi foto: G. RUSSU-ŞIRIANU

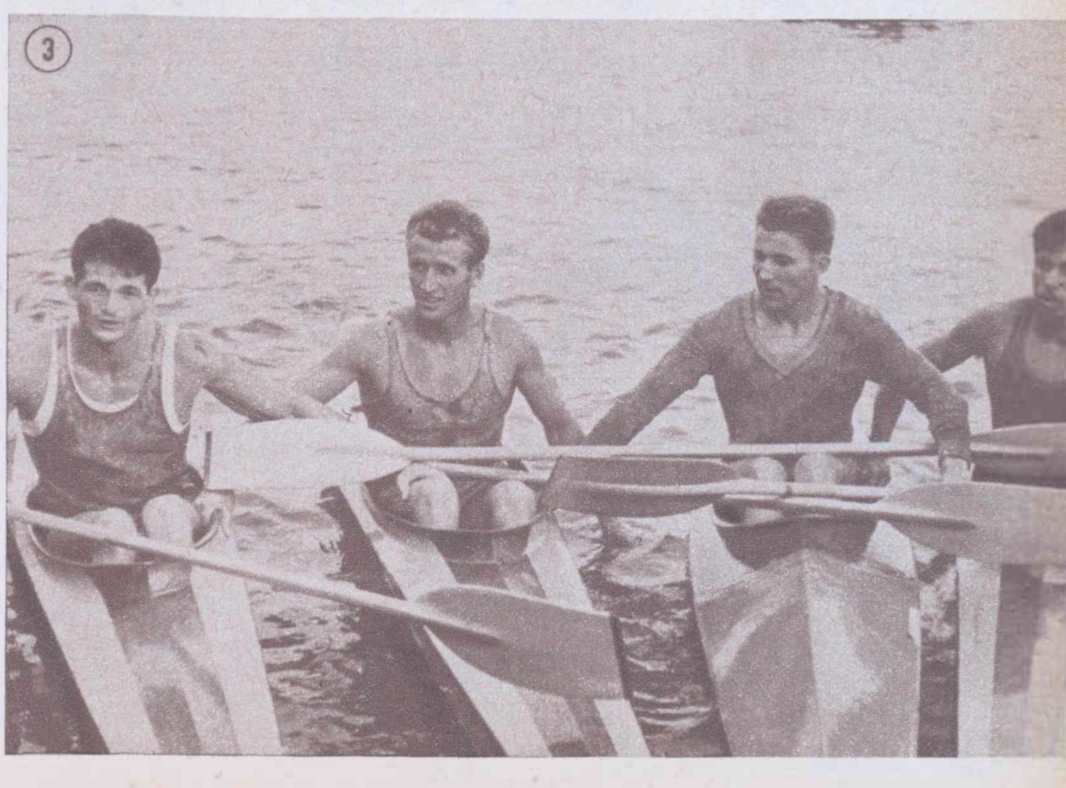
avanpremieră

La ora cînd apar aceste rînduri, reprezentanţii noştri numără cu emoţia inerentă răspunderii zilele sau chiar orele care îi despart de primul start în Campionatele mondiale şi europene de caiac-canoe de la Jaice (citiţi: Iàiţe). La marea întrecere din Iugoslavia şi-au anunţat participarea cei mai buni mînuitori ai padelei şi pagaiei din întreaga lume, iar sportivilor noştri le revine sarcina de a demonstra saltul valoric înregistrat în ultimii ani de aceste frumoase ramuri sportive în ţara noastră. Regata Snagov, care a prilejuit comentariile şi fotografiile de faţă, a constituit o adevărată avanpremieră a „mondialelor": dintre ţările prezente în primele locuri ale clasamentelor de caiac-canoe n-au absentat la „Malul Tăiat" decît Suedia, Danemarca şi R.F. Germană, încît se pot trage concluzii care să constituie o apreciere judicioasă a raportului de forţe.

O primă caracteristică a constituit-o buna valoare a sportivilor noştri, învingători în majoritatea probelor. Dacă avem în vedere valoarea participanţilor străini, putem privi cu cea mai mare încredere înainte, spre Campionatele mondiale şi chiar spre Jocurile Olimpice. La ora actuală, pentru noi problema cel mai greu de rezolvat va fi selecţia! Aceasta, pentru că avem aproape la fiecare probă (în special la cele de viteză) concurenţi de valori sensibil egale, iar aceasta la un nivel cu adevărat mondial. Aşteptăm performanţe mari atît de la individualităţile consacrate, cît şi de la tinerele talente izbucnite autoritar în ultimul timp (exponent principal: Haralambie Ivanov), fără a omite echipajele sau ştafetele recent constituite. Fizic şi tehnic bine pregătiţi, tactic bine orientaţi, ei au concurat cu dîrzenie, iar susamintita companie valoroasă şi-a pus amprenta pe victoriile aparent surprinzătoare în anumite probe. E adevărat că la probele de fond mai avem de lucrat, dar posibilităţile, perspectivele mai bine-zis, sînt foarte frumoase.

A mai existat însă o caracteristică, mai puţin îmbucurătoare. Ne referim la rivalitatea sportivă dintre cluburile Dinamo şi Steaua (antrenori: Radu Huţan şi Nicolae Navasart), care, deşi a avut o serioasă contribuţie la progresele înregistrate, ajunsese într-un moment critic. Forţele nu trebuie fărămiţate, importanţa obiectivelor — „Mondialele" şi Jocurile Olimpice — trebuind să primeze. Nu ne îndoim că această deficienţă (fiindcă a avut aerul unei deficienţe) a şi fost remediată şi rezultatele bune nu vor întîrzia. Succes!

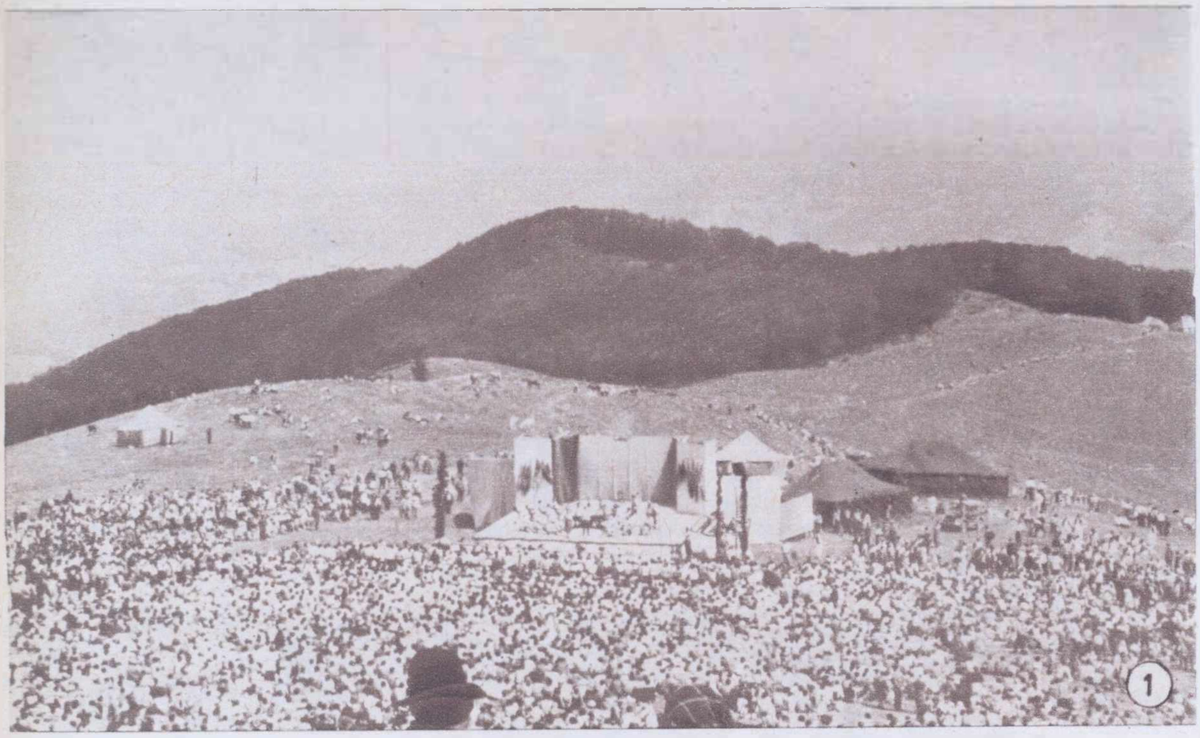

ÎN FOTOGRAFII:

① Caiac dublu fond (10.000 m): o cursă în care echipajul nostru Feher + Conţolenco ne-a apărut oarecum improvizat şi a ocupat locul III.

② O probă care, deşi cîştigată de un echipaj de-al nostru (I. Calinov + I. Lipalit) cu 25 de secunde avans, a arătat că Sidorov şi Iacovici (clasaţi pe locul IV) nu şi-au dozat bine efortul. Adevărat, nu e „proba lor", dar... titlul european pe care-l deţin obligă.

③ Ştafeta... Steaua (de la stînga spre dreapta: Nicoară, Ivanov, Conţolenco, Pocora), învingătoare la 4×500 m în faţa puternicei formaţii a R. D. Germane (Perleberg, Rosseberg, Lange, Krause) şi a dinamoviştilor (Vernescu, Anastasescu, Ţurcaş, Frumuşeanu) a arătat că, judicios modificată, ne poate aduce la Jaice satisfacţia unei victorii de răsunet.

BRAD: *PRIETENII DRUMEȚIILOR*

Turismul este unul din sporturile care și-au căpătat, în ultimul timp, o largă popularitate și în raionul Brad, reg. Hunedoara. Luna trecută peste 1.500 de oameni ai muncii au luat parte la excursiile organizate la Păltiniș-Sibiu, la casa memorială a lui Avram Iancu din comuna cu același nume, la cabana Căsoaia din munții Zarandului, la cabanele din munții Făgărașului, la Geoagiu, la tîrgul de pe muntele Găina (anul acesta, la 21 iulie, au urcat pe muntele Găina peste 100.000 de drumeți).

ÎN FOTOGRAFII: manifestație culturală pe muntele Găina (1); în fața statuii lui Avram Iancu din Cîmpeni (2); aspect din timpul tîrgului pe muntele Găina (3).

Text și foto: **MIHAI SUSAN**

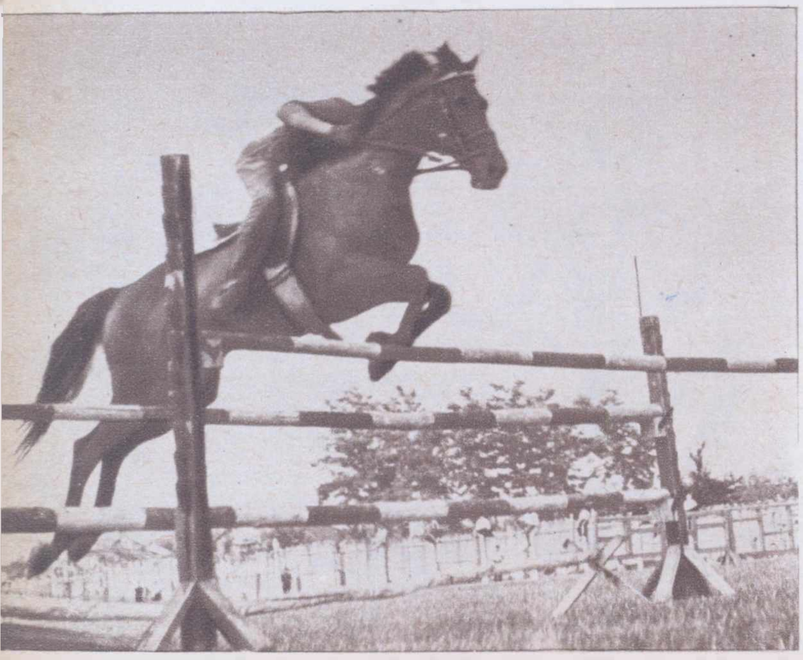
R. VÎLCEA: *ÎN VACANȚĂ*

Orașul de pe malul Oltului, ca și frumoasele stațiuni Olănești, Govora și Călimănești din preajma sa, atrage în fiecare vacanță de vară zeci și sute de studenți.

IATĂ ÎN FOTOGRAFIE un grup de studente la I.C.F. înainte de ora de înot.

Text și foto: **NICOLAE BARBU**

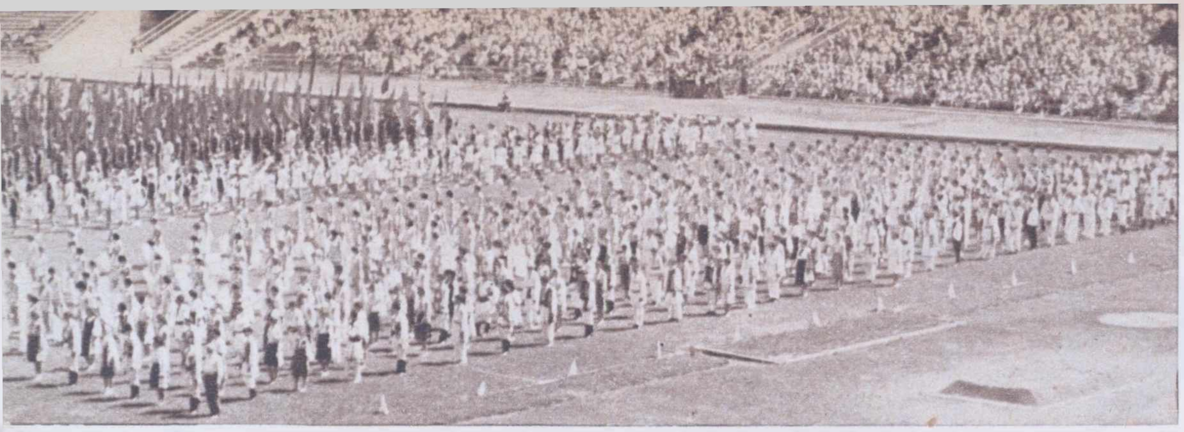

BÎRLAD: *CONCURS DEMONSTRATIV DE CĂLĂRIE*

Peste 1.500 de spectatori bîrlădeni au asistat recent la un frumos concurs de călărie susținut de sportivii Mihai Poponea, Ștefan Naghi, Mihai Matei, Petre Ciobanu și Gabriel Jurcovschi de la CSMS Iași.

ÎN FOTOGRAFIE, Mihai Matei (pe Rîndunica) trecînd ultimul obstacol la categoria grea.

S. ELIADE
Foto: **GH. MOCANU**

CLUJ: *SERBARE SPORTIV-ŞCOLARĂ*

Şi anul acesta, tradiţionalul festival sportiv al elevilor clujeni s-a bucurat de un mare succes. Bogatul program sportiv şi artistic susţinut de cei peste 3.000 de elevi şi eleve a fost aplaudat la scenă deschisă de spectatorii aflaţi în tribunele stadionului din Parcul oraşului (25.000).

ÎN FOTOGRAFIE, formaţiile aliniate înaintea începerii programului.

Text şi foto: PETRE NAGHI

BUŞTENI: *DIN SUCCES ÎN SUCCES*

Echipa de fotbal Caraimanul de pe lîngă Fabrica de hîrtie Buşteni şi-a încheiat activitatea în sezonul competiţional 1962—1963 cu un frumos succes: ciştigarea campionatului raional Cîmpina şi, prin ocuparea locului doi în campionatul interraional, promovarea în campionatul regiunii Ploieşti.

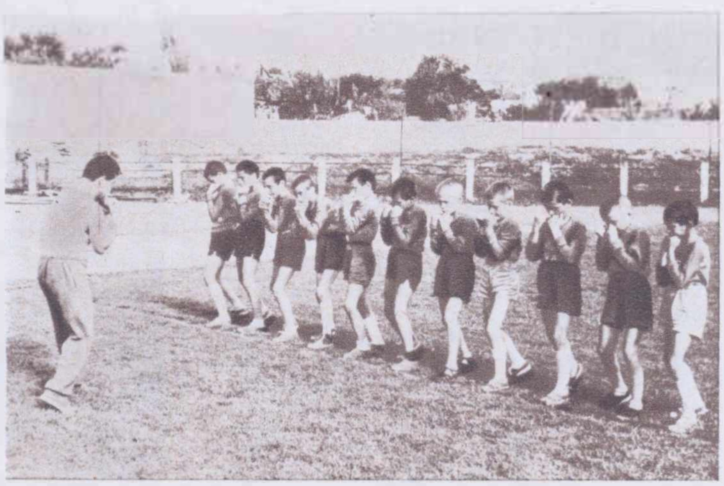
VICTOR ZBARCEA
— Coresp.

CRAIOVA: ASOCIAŢIA PIONIERUL

Asociaţia Pionierul de pe lîngă Şcoala medie nr. 2 Fraţii Buzeşti are deocamdată trei secţii: scrimă, box şi fotbal. Majoritatea sportivilor au medii de 9 şi de 10. Animatorul lor este învăţătorul Adrian Butoi. Pe cind şi o secţie de atletism?

ÎN FOTOGRAFIE: Sub conducerea antrenorului de box Alionte Ciocan, echipa Pionierul învaţă poziţia cea mai convenabilă de gardă.

VASIA POPOVICI

ORADEA: CAMPIONATUL REGIUNII CRIŞANA LA FOTBAL

Locul întîi în campionatul regiunii Crişana a fost cucerit de echipa Steaua roşie Salonta (antrenor Gheorghe Băcuţ, maestru al sportului), care la ultima etapă s-a prezentat cu un avans de şase puncte faţă de următoarea clasată. Locul doi a revenit dinamoviştilor din Oraşul Dr. Petru Groza. Începînd din toamnă, aceste două formaţii vor activa în campionatul categoriei C.

ÎN FOTOGRAFIE, aspect de la meciul Blănuri Oradea—Steaua roşie Salonta (1-2). Atacă gazdele.

Text şi foto: ILIE GHIŞA

POŞTA REDACŢIEI

CONSTANTIN SCURTU — Tîrgovişte. Aţi intitulat grupul de caricaturi „Ce-şi doresc ei într-o călduroasă duminică sportivă" şi ne cereţi părerea. Iat-o: titlul este inspirat şi ar fi fost foarte bine dacă erau la fel şi desenele. Totuşi, am reţinut cîteva din ele.

VICTOR SECĂREANU — Braşov. Informaţia despre centrul de atletism care funcţionează din luna aprilie la Săcele, unde se pregătesc peste 200 de elevi cu aptitudini pentru atletism, este interesantă. Regretăm însă că nu aţi avut ocazia să ne trimiteţi o fotografie mai clară. Poate întreprindeţi ceva în această direcţie. În ceea ce priveşte informaţia despre volei, aceasta este lipsită de concluzii (din cauze obiective, întrucît la data cînd aţi redactat-o faza interregională abia începuse).

ALEXANDRU GROS — Timişoara. „Vizita la şcoala micilor fotbalişti din Timişoara" este bine venită. Am reţinut fotoreportajul pentru rubrica „Fotbal".

PETRU IZGHIREANU — Lugoj. În numărul 14/1963 v-am răspuns la cele... o sută de întrebări (concentrat, fireşte). Mai daţi-ne puţin răgaz...

SILVIA BAICU — Brătileşti. Vă place atletismul şi îl practicaţi. Anul trecut, la Cupa agriculturii, în Dobrogea, aţi ocupat locul II la săritura în înălţime. Ne propuneţi o prezentare a Iolandei Balaş. Asemenea prezentări au apărut o sumedenie. Gîndiţi-vă numai de cîte ori a doborît ea nu ştacheta, ci recordul mondial. Dar, pentru că insistaţi pentru o nouă prezentare biografică a Iolandei Balaş, vom încerca să vă împlinim dorinţa într-un număr viitor, la rubrica „Atletism".

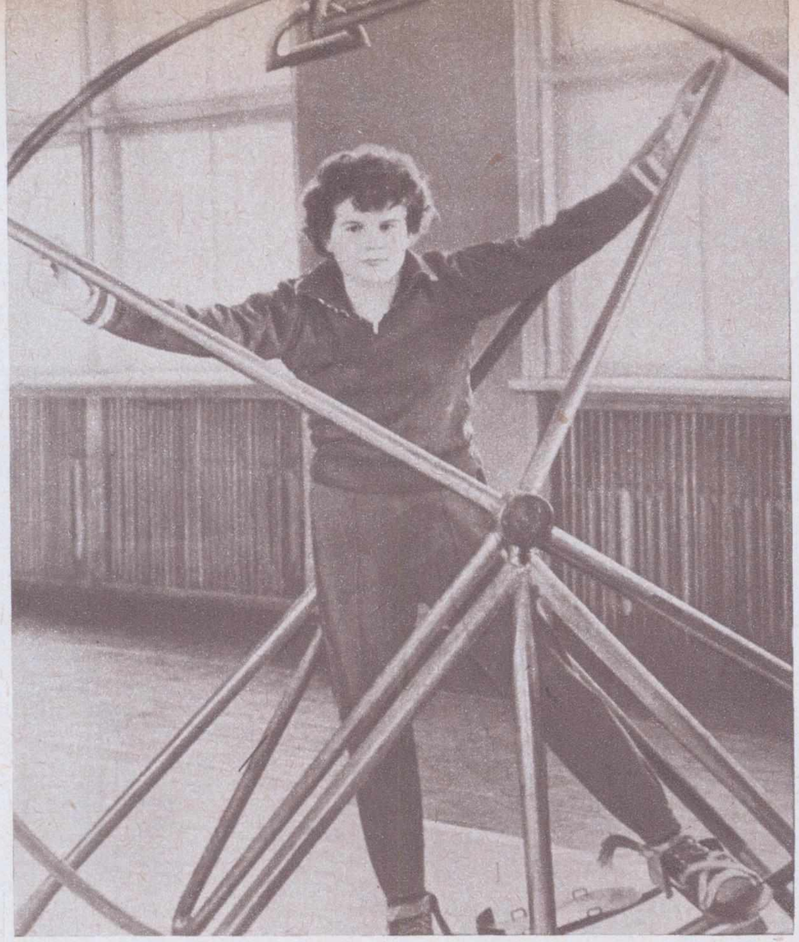
CONSTANTIN MOISA — Tg. Ocna. Credem că la ora cînd citiţi aceste rînduri felicitările adresate de dumneavoastră echipei favorite (U.T.A.) pentru performanţa de a se fi menţinut în prima categorie erau de mult expediate. Vom ţine seama de unele propuneri făcute. Lui Dorin Giurgiucă îi puteţi scrie pe adresa C.S.M. Cluj. Dacă vreţi să deveniţi corespondent al revistei noastre urmăriţi — pentru documentare — materialele din această pagină. Condiţii? Text şi foto, exactitate şi operativitate.

SORIN POPESCU — Urlaţi. În privinţa caricaturilor — din păcate — sînteţi încă în faza începutului (care, ştiţi, întotdeauna este greu). — Echipa Petrolul a avut, în finalul campionatului, o comportare excelentă, pentru care merită într-adevăr toate felicitările şi un reportaj special.

TEOFIL CHELBA — Rădăuţi. Portarul Horia Ghibănescu are 26 de ani. — Cupa Jules Rimet este transmisibilă. Totuşi, există o clauză potrivit căreia acest trofeu intră în patrimoniul echipei de trei ori campioană mondială. La ora actuală, cele mai mari şanse, în această direcţie, le au Uruguay (1930 şi 1950), Italia (1934 şi 1938) şi Brazilia (1958 şi 1962). — Olga Orban Szabo are 26 de ani, este legitimată la clubul Steaua şi este soţia poloistului dinamovist Szabo.

ALEXANDRU BOTICAŞ — Tăşnad. Sîntem de acord cu propunerile dumneavoastră: prezentarea fotbaliştilor Ştiinţei Timişoara şi a atleţilor arădeni. Deci, pentru viitorul apropiat, un „Reportaj pe malul Begăi" şi unul... pe malul Mureşului!

VIOREL NICULESCU — Bucureşti. La ediţia 1960 a Turneului U.E.F.A., organizată de federaţia de fotbal austriacă, în finala disputată în compania Ungariei, echipa ţării noastre a aliniat următoarea formaţie: Florea — Ivan, Ilie Stelian, Andrei — Radu, Surdan, — Pîrcălab, Năftănăilă, Gane, Badea, Iacob. Rezultatul meciului: 2—1. Pentru noi a înscris Badea în minutul 31. — Pentru decernarea titlului de maestru emerit al sportului, indiferent la care disciplină, nu sînt fixate norme. Se cer numai merite deosebite. — Fotbaliştii romîni s-au întîlnit cu cei austrieci, la nivel de reprezentative, de trei ori: 20 mai 1924 la Viena — 1—4; 8 mai 1932 la Bucureşti — 4—1; 16 octombrie 1932 la Linz — 1—0 (ultimele două întîlniri au fost susţinute de reprezentativele de amatori ale Romîniei şi Austriei).

ANTRENAMENTELE VALENTINEI

Prima femeie cosmonaut din lume, Valentina Tereşkova, a uimit lumea prin performanţa ei, considerată pînă atunci inaccesibilă sexului „slab". Dar Valentina, cetăţeană a Uniunii Sovietice, a ţinut să demonstreze că egalitatea bărbat-femeie este realizabilă şi în acest dificil domeniu de activitate. Şi, fără îndoială, în antrenamentele ei perseverente, nu rareori dure, a constat cheia succesului...

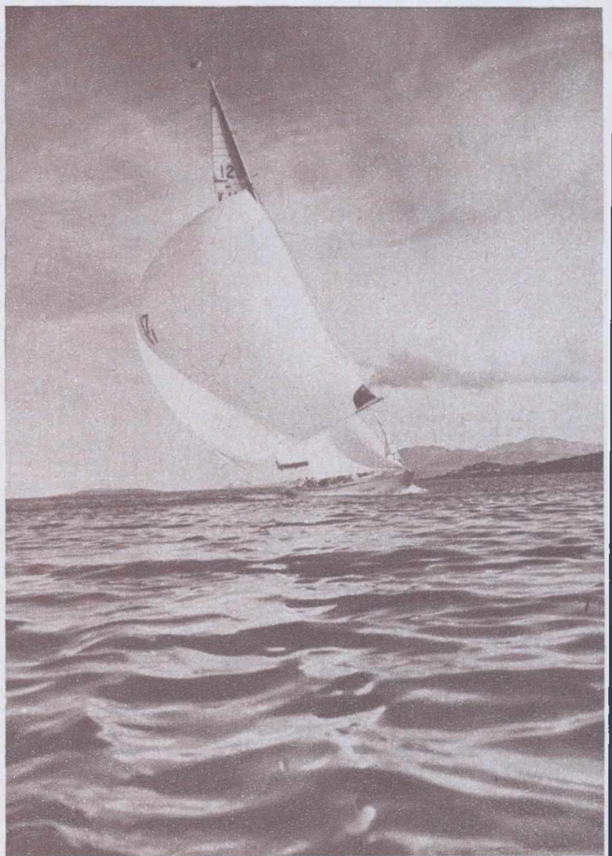
Foto: TASS – Moscova

ZILE TORIDE

Cînd canicula e la ordinea zilei, plăcerea zbenguielii în bazin e incomparabilă pentru copii. Imaginea alăturată, care reprezintă un aspect de la bazinul grădinii Jordan din Parcul de Cultură şi Odihnă din Varşovia, este cît se poate de elocventă. Cît despre tobogan, suprasolicitarea lui este evidentă...

Foto: C.A.F. – Varşovia

PÎNZE ÎNTINSE ÎN AMURG

Recent a avut loc la Firth of Clyde, pe litoralul scoţian al Mării Nordului, cursa de selecţie pentru reprezentarea Marii Britanii în Cupa Americii, cea mai mare competiţie a ambarcaţiilor din clasa „12 metri". Vîntul puternic a determinat obţinerea unor timpuri-record, iar întrecerea directă dintre cele mai bune ambarcaţii britanice, „Sceptre" şi „Sovereign", s-a soldat cu victoria primei. Fotografia s-a bucurat şi ea de vreme bună: în pofida vecinătăţii litoralului... scoţian, natura a fost darnică şi i-a oferit fotoreporterului ocazia unui splendid apus de soare mascat de nori.

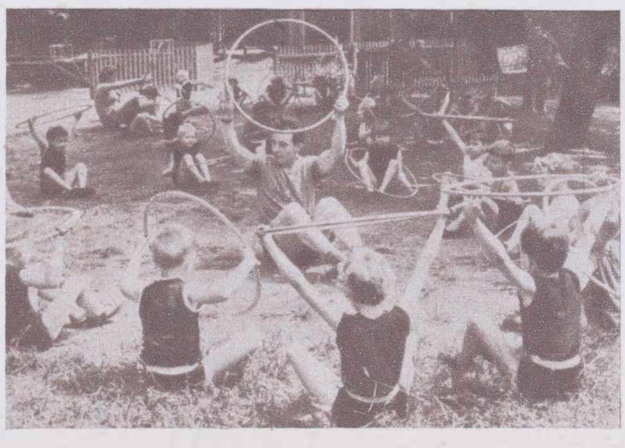
Foto: U. P. I. — Londra

ISMAILCIUC JUNIOR

La 33 de ani, dîrz şi bine pregătit ca la... 23 de ani, maestrul emerit al sportului Simion Ismailciuc a reapărut pe primul plan sportiv. Are, pînă acum, titlul olimpic, mondial şi european şi, după cîte se pare, vrea să-l... dubleze cel puţin pe unul dintre acestea. Iar bucuria victoriei în Regata Snagov la canoe 1.000 m a fost frumos completată de caldele felicitări ale fiului său. „Am cîştigat; acum... acasă!" pare a-i fi spus Ismailciuc-senior lui Ismailciuc-junior.

Foto: G. RUSSU-ŞIRIANU

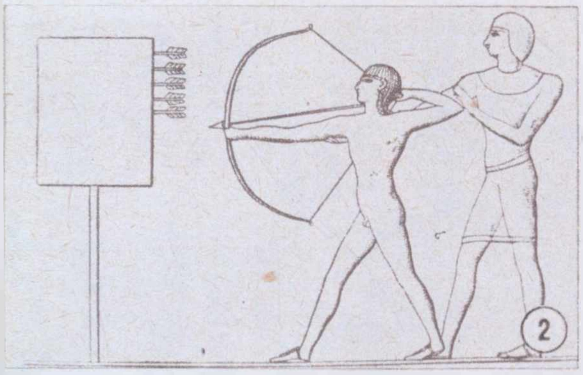
CEI MICI ŞI SPORTUL

Din cea mai fragedă vîrstă, exerciţiul fizic trebuie să fie nelipsit din preocupările copiilor. Dezvoltarea lor corectă, una dintre binefacerile practicării exerciţiilor fizice, este însă condiţionată de supravegherea permanentă de către cei calificaţi. În R.D. Germană, grădiniţele de copii au în program ore de educaţie fizică, în care instructori pricepuţi folosesc cele mai atractive şi utile exerciţii. În fotografie, o astfel de oră la o grădiniţă de copii din Leipzig.

Foto: ZENTRALBILD — BERLIN

1

2

3

DE-A LUNGUL VEACURILOR (XIII)

Apariţia şi dezvoltarea statului, înteţirea luptei de clasă, conflictele cu alte state, iată cîteva dintre cauzele care au dus la orientarea educaţiei fizice spre pregătirea militară. Nu trebuie să înţelegem că întreaga educaţie fizică era subordonată intereselor militare, dar multe exerciţii fizice cu aplicativitate în domeniul militar erau folosite în acest scop. Dintre acestea, în primul rînd trebuie să amintim tragerea cu arcul ca un exerciţiu foarte răspîndit. În foto 1 ne sînt înfăţişaţi arcaşi din vechea armată egipteană. Exista chiar un dans al arcaşilor, dovadă evidentă a importanţei şi răspîndirii acestui exerciţiu fizic.

Dar tragerea cu arcul necesită o pregătire prealabilă chiar din copilărie. Foto 2 ne redă exersarea tragerii cu arcul de către un tînăr sub îndrumarea atentă a unui „profesor".

Carele de luptă trase de cai erau unul dintre cele mai importante mijloace folosite în război. Ele aparţineau faraonului sau înalţilor demnitari, deoarece întreţinerea şi folosirea lor erau foarte costisitoare. În foto 3 este înfăţişat asediul unei cetăţi şi un car de luptă din care se trage cu arcul.

(VA URMA)

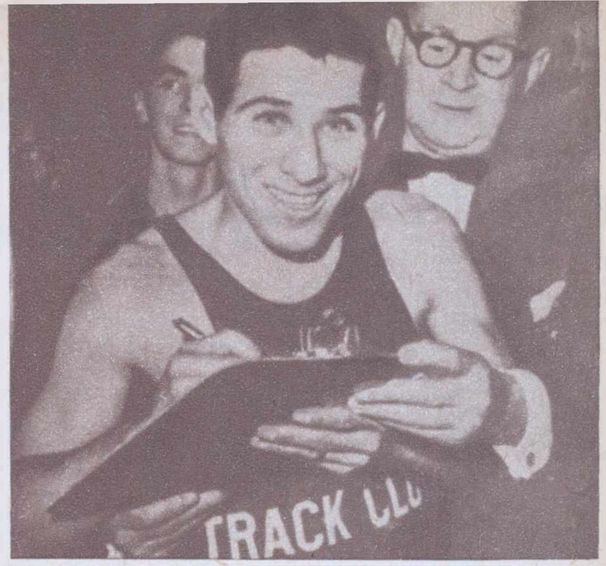
ION TODAN
asistent I.C.F.

P R E V E D E R E

Desen de HORIA ŞTEFĂNESCU

UN CANDIDAT SERIOS

La 29 de ani, atletul american Jim Beatty (1,67 m înălţime, 58 kg) se anunţă drept unul dintre cei mai îndreptăţiţi pretendenţi la o medalie olimpică în 1964. Accidentat la ediţia J.O. 1960, el şi-a înteţit cu dîrzenie antrenamentele şi s-a orientat bine trecînd la distanţe mai mari. Într-adevăr, cunoscut mai mult pentru performanţele sale la semifond (3 : 55,5 pe 1 milă, echivalent cu 3 : 38,0 pe 1.500 m), el a trecut acum la specializarea pe 5.000 metri, unde a şi realizat un semnificativ 13 : 57,4. El le-a dat astfel mari speranţe specialiştilor din S.U.A., obişnuiţi cu absenţa atleţilor lor în tabelul celor mai buni performeri ai lumii la fond.

Noroc!

La Helsinki, cu cîteva ore înainte de concursul atletic Scandinavia — Balcani, doi viitori adversari în probele de semifond, dar — totodată — doi prieteni, au ciocnit paharele unul în sănătatea celuilalt. Un dublu — „Noroc!" a pecetluit astîmpărarea setei. Dar, după cum era normal, paharele (de fapt, cănile) conţin... lapte. Finlandezul Olavi Salonen (stînga) şi campionul nostru Zoltan Vamoş ştiu că un toast... lactat nu le poate dăuna. Dimpotrivă!

Foto: Lehtikuva — Helsinki

CONCURSUL DE FOTOGRAFII SPORTIVE ORGANIZAT DE ZIARUL „SPORTUL POPULAR"

Pentru a oglindi dezvoltarea mişcării noastre de cultură fizică în anii regimului democrat-popular, viaţa clocotitoare a stadioanelor, aspectele multilaterale din viaţa sportivilor noştri, succesele lor, rod al grijii şi îndrumării permanente a partidului, ca şi pentru stimularea artei fotografice cu tematică sportivă, ZIARUL „SPORTUL POPULAR" ORGANIZEAZĂ UN CONCURS DE FOTOGRAFII CU TEMĂ SPORTIVĂ, pentru Expoziţia ce se va deschide cu prilejul celei de a XVIII-a ediţii a Jocurilor Olimpice de la Tokio.

Concursul (deschis tuturor fotografilor amatori şi profesionişti, care pot participa, individual sau în colectiv, cu un număr nelimitat de lucrări care să reprezinte aspecte ale activităţii sportive de iarnă şi de vară) se închide la data de 15 noiembrie 1963.

CONDIŢII DE PARTICIPARE

Fotografiile trimise trebuie să aibă dimensiunile 18×24 cm, neadmiţîndu-se lucrări mai mici sau mai mari. De asemenea, ele nu vor fi montate sau înrămate.

Categoriile de concurs sînt:

a. FOTOGRAFII ALB-NEGRU
b. FOTOGRAFII COLOR

Fiecare fotografie va purta pe verso numele şi adresa autorului, titlul lucrării, marca aparatului, diafragma, viteza de expunere şi filmul cu care a fost realizată lucrarea.

Cele mai bune lucrări vor fi expuse în cadrul „EXPOZIŢIEI DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ SPORTIVĂ" şi trimise la expoziţia de fotografii sportive ce se va organiza în anul 1964 la Tokio cu prilejul Jocurilor Olimpice. Parte din lucrări vor fi publicate în ziarul „Sportul popular" şi în revista „Sport".

PREMII

Pentru cele mai valoroase fotografii redacţia acordă şi următoarele premii:

FOTOGRAFII ALB-NEGRU

1 premiu întîi în valoare de 1.500 lei
2 premii doi în valoare de cîte 1.000 lei
3 premii trei a cîte 500 lei

FOTOGRAFII COLOR

1 premiu întîi în valoare de 1.800 lei
1 premiu doi în valoare de 1.200 lei
1 premiu trei în valoare de 800 lei

În afara acestor premii vor fi acordate menţiuni în materiale şi echipament sportiv, material fotografic etc.

★

Lucrările vor fi trimise pe adresa: ziarul „SPORTUL POPULAR", strada Vasile Conta nr. 16, cu indicaţia „PENTRU CONCURSUL DE FOTOGRAFII", pînă la data de 15 noiembrie a.c.

IMPERATIV: MAI REPEDE, MAI DEPARTE, MAI SUS!

Acest imperativ, vechi de cînd pistele de atletism, a fost prezent în majoritatea cazurilor și la Cluj — amfitrioana din acest an a finalelor campionatelor republicane, deși, în prima zi a întrecerilor, ploaia care nu mai contenea „a răpit" din calitățile recunoscute ale pistei și sectoarelor de aruncări și sărituri. Statisticienii au consemnat 9 noi recorduri ale campionatelor și unul egalat (200 m: 21,5 — Zamfirescu; 5.000 m: 14:19,4 — Barabaș; lungime: 7,61 m — Calnicov; triplusalt: 15,76 m — Ciochină; înălțime: 2,08 m — Spiridon; ciocan: 61,88 m — Drăgulescu; 200 m: 25,1 — Ioana Petrescu; lungime: 6,11 m: Viorica Viscopoleanu; greutate 15,83 m — Ana Sălăgean; disc: 53,03 m — Lia Manoliu). În afara acestor recorduri, au mai fost înregistrate și alte multe performanțe care constituie recorduri personale (triplusalt: 15,51 m — Viscopoleanu; 800 m: 1:52,6 — Bloțiu; 110 m g: 15,1 — Socol; lungime: 7,56 m — Popovschi și 7,39 m — Samungi; prăjină: 4,33 m — Astafei și Savin etc. etc.).

In ceea ce privește însă recordurile republicane, imperativul MAI REPEDE, MAI DEPARTE, MAI SUS a rodit într-un singur caz, la săritura în lungime bărbați (Calnicov). Explicația acestui unic record republican o dau în primă instanță timpul nefavorabil (ploaia de sîmbătă și întunericul sub „auspiciile" căruia s-au încheiat cîteva probe sîmbătă și duminică), iar în ultimă instanță sportivii și antrenorii care au răspuns de pregătirea acestora. Astfel, comportarea sub așteptări la aceste „examene" a unor atleți și atlete de valoare (Grecescu — abandonat la maraton; ștafeta 4×400 m Dinamo I — descalificată; Beșuan — în scădere de formă; Porumb — fără aripile de acum o lună-două ș.a.) din cauza pregătirii necorespunzătoare nu mai apare surprinzătoare, ci... normală (deși normal ar fi fost ca în paranteza precedentă să nu figureze numele acestor sportivi de valoare).

Statisticienii au consemnat și împărțirea trofeelor. Astfel, cele 35 de titluri de campioni republicani au fost atribuite după cum urmează: 12 — Steaua; 9 — Dinamo București; 3 — Metalul București, Rapid București și Știința București; 1 — A.S. Cugir, C.S.M. Cluj, Dinamo Brașov, Steagul roșu Brașov și Unirea București. Așadar, în mîinile puternicului centru de atletism clujean — acela al studenților — nu a ajuns nici măcar un singur titlu. Miile de spectatori din tribune au suspinat cînd Porumb a părăsit sectorul de sărituri, după trei încercări nereușite la 2,04, lăsînd în urmă pe tabela de marcaj un arhaic 2,00 m. (Privirile celor din tribune îl căutau, apoi, cu insistență, pe antrenorul dr. Arnăut). În acest timp, Spiridon devenea campion (2,08 m).

Învățămintele trebuie să fie reflectate nu la viitoarea ediție a campionatelor republicane, ci tot în acest an, la Jocurile balcanice pe care le va găzdui Sofia în luna septembrie. Ceea ce a fost bun la actuala ediție să fie dezvoltat, ceea ce a fost rău să nu se mai repete. Deci, MAI REPEDE, MAI DEPARTE, MAI SUS!

ÎN FOTOGRAFII: Iolanda Balaș trece 1,80 m (1). Spiridon, „omul zilei", nu a putut stabili un nou record republican — 2,12, deoarece nu mai... vedea ștacheta din cauza întunericului, fiind nepregătit pentru zborul fără vizibilitate (2). Finala la 200 m bărbați: Zahaichievici, Kinces, Moon, Zamfirescu, Jurcă (3 — de la stînga spre dreapta). Lia Manoliu — atleta noastră veterană a J.O. — confirmă: 53,03 m (4). Viorica Viscopoleanu va ateriza cu trei centimetri dincoace de record — 6,11 m (5), iar Mihai Calnicov cu doi centimetri dincolo de record (6). 3.000 m obstacole — Caramihai este urmat de americanul Traynor (stînga) și de Vamoș (7). Americanul Moon între Zamfirescu și Jurcă, după cursa de 200 m.

Text și fotografii: H. CRISTEA

1

2

3

6

8

7

4

5

TLETISM ● ATLETISM ● ATLETISM ● ATLETISM ● ATLETISM

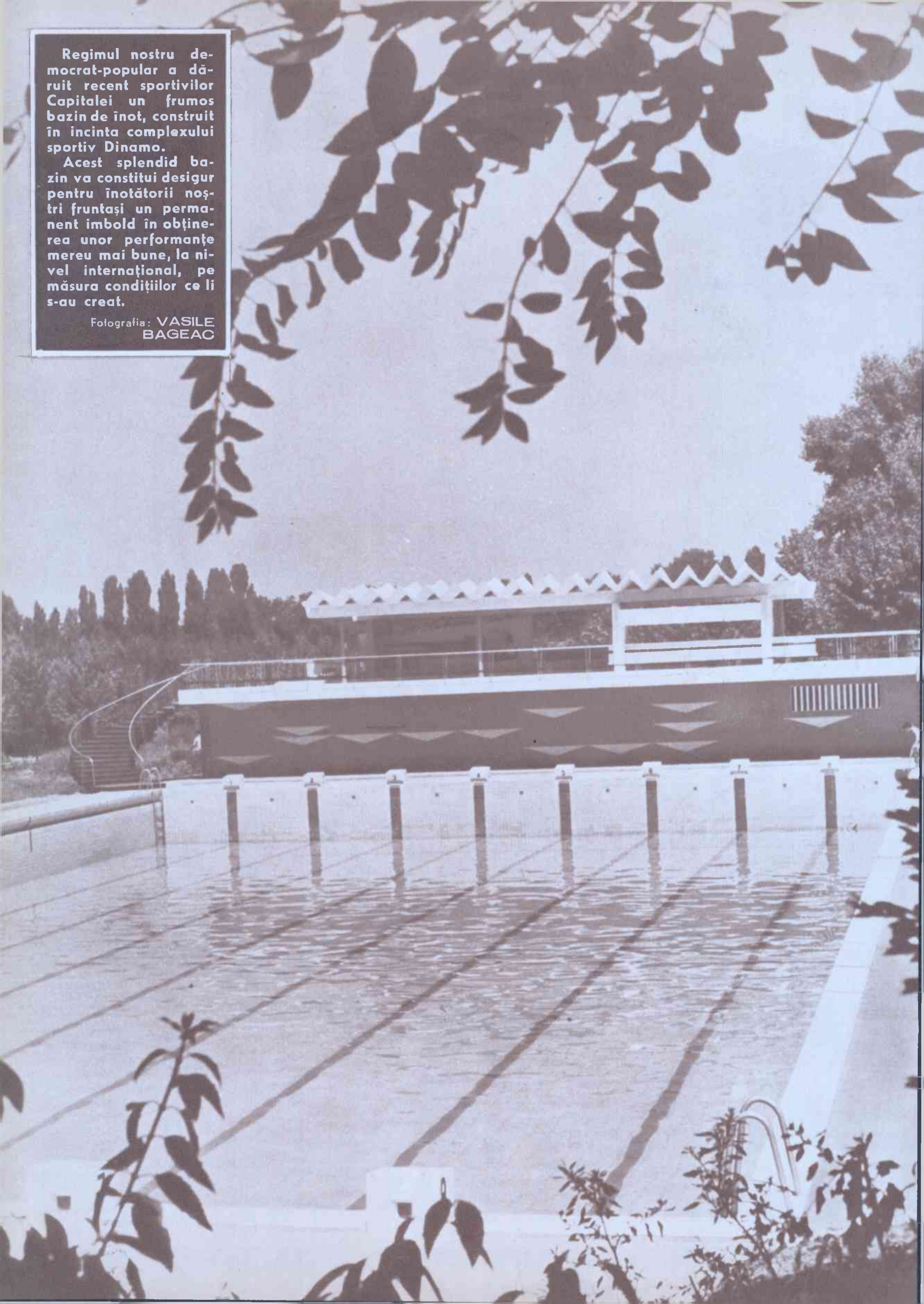
Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16.
Telefoane: 11.10.05 și 11.91.13.

ABONAMENTE:
La toate oficiile poștale din țară și la difuzorii voluntari din întreprinderi și din instituții. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; un an — 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

Lei 2,50

43.806

Regimul nostru democrat-popular a dăruit recent sportivilor Capitalei un frumos bazin de înot, construit în incinta complexului sportiv Dinamo.

Acest splendid bazin va constitui desigur pentru înotătorii noștri fruntași un permanent imbold în obținerea unor performanțe mereu mai bune, la nivel internațional, pe măsura condițiilor ce li s-au creat.

Fotografia: VASILE BAGEAC